

ga ali vsaj natančno popisati. Pa dozdej so mi le toliko vedeli povedati, da nosi zelene očali in je kak Francoz ali Anglež. Kedar zdaj pride, ga bo bankir skušal pridržati, med tem pa bo v stranskem oddelku pripravljen fotograf njegov obraz fotografiral.“

„Haha! Po fotografski sliki ga bode dotični pomočnik že spoznal. Toda, gospod Schmid, idiva. Zdaj imam že zopet toliko sape, da lahko greva nazaj. Potoma se lahko še kaj pogovoriva.“

Lahko si vsak misli, kako je bilo po tem pogovoru Dolarju pri srcu. On čaka in čaka Spitlerja, med tem pa je pod imenom „Schmid“ že davno, gotovo že pred njim, prišel v S. Francesco. Zdaj bi bil — se vé da — v njegovih rokah, ako bi imel kako pomoč. Da mu pa na policije in sodnije pomoč ni se zanašati, to mu je jasno po lastnih besedah Spitlerjevih, kateri je po policiji skoro s prstom dobil svarilo, česa se mu je bati in kaj naj stori. S pravico in javno silo ne more hudodelniku do kože, to mu je brž jasno, spustiti pa svojega plena tudi noče na noben način, zato sklene z zvijačo nadalje ravnati.

Brž ko sta Spitler ali „Schmid“ in Bernard odšla, stopi tudi on za njima in vzame očali z oces, ker mu beseda Spitlerjeva, da norec nosi zelene očali, še doni po ušesih. Najprvo tedaj je treba zvedeti za stanovanje Spitlerjevo, kako dalje se ravnati, to hoče pozneje premišljovati.

Sprehajališče se med tem bolj in bolj oživi, ker je opoldanska vročina nekoliko se vlegla, zato mu je lahko približati se onima, za katerima je šel. Res ga nista zapazila in ko se pred neko hišo vstavita, gre pogumno memo in sliši Spitlerja, katerega še enkrat natanko v obraz pogleda, reči: „Na večer ob devetih. V prvem nadstropji na cesto, saj veste“.

Dolar si brž zapomni hišno številko in imé ceste, potem gre domú, da bi skoval nov načrt, po katerem bi Spitlerja dobil v pest. Kak načrt si je skoval, bo iz sledečega razvidno. (Dal. prih.)

Politične stvari.

Podobe iz državnega zbora na Dunaji.

„Fallen seh' ich Zweig auf Zweig“.

V državnem zboru na Dunaji se vse luši od ministerstva; čedalje redkejši postajajo prijatelji njegovi. V zadnjem listu že smo omenili interpelacijo „naprednega“ kluba (s podpisi grofa Coronini-a in 25 drugimi), ki, prej popolnoma ministersk, je zdaj odločno stopil v opozicijo zoper Auersperg-Lasserja.

Danes imamo poročati o važni novici, da je baron Kellersberg, prej ud „levega (ministerskega) središča“, iz te stranke prestopil k „naprednemu“ klubu, čegar vodja hoče biti. Svoj preskok je podprl s sledečim pismom do barona Eichhofa, predsednika kluba levega središča: „Če prav ne po klubu, vendar iz zanesljivega vira sem zvedel, da je klub levega središča ukrenil pritrđiti najnovejšim predlogom vlade o pogodbi z Ogrji. Jaz sicer dobro vem, da mene, če tudi sem ud odseka za dotično pogodbo, ta klubov sklep ne veže, — al tû gre za politično vprašanje velike važnosti za prihodnost Avstrije in tu mora vsak jasno in javno izreči svojo misel. Skočca že sem bil namenjen, pritrđiti podaljšanju pogodbe od leta 1867., a ustavititi se vsakemu večemu bremenu za Avstrijo. Jaz sem bil in sem še vseskozi te misli, da dogovori o razdvojenji banke stresajo v temelju blagor Avstrije in so početje, ki bo nam za več časa škodljivo, ker bo o denarnih zadevah priklenilo nas na slabo finančno stanje Ogersko, tako, da se še ne vé, kdaj bo mogoče

nam vrediti denarne razmere. Tudi v drugih rečeh bo Avstrija po sedaj nameravani pogodbi vseskozi na slabšem; tako z uravnavo davka, z davkom na špirit, pri finančni colnini in pri colnem tarifu, pri katerem so Ogerski interesi do zadnje pičice zavarovani, blagor Avstrije pa se menda nalašč prezira. Ako še pomislim, kako je colna in trgovinska zveza namerjena proti Avstriji, tako, da se Avstriji celó zabraniti hoče, odpreti si pot za trgovino po jako potrebni železnici v Levanto; — če dalje vidimo, da se Avstrija, ne gledé na brezkončno škodo po banki na dvoje razdeljeni, po dogovorih ministerstva sama mora obsoditi k vsakoletni plači 5 milijonov Ogrom, no! in po vsem pritrđitev takim dogovorom, zdi se mi prav izdajstvo države. In kaj tacega zahteva ministerstvo od nas še zdaj, ko je po strašni gospodarski krizi 5 let že razdžano naše blagostanje, — zdaj ko že 5 let ne moremo zmagati v proračunu primanjkljeja 20 do 30 milijonov! To zahtevajo zdaj, da bi čez 10 let še več zahtevali; to zahtevajo, čeravno smo leta 1867. brez ugovora dovolili vse, kar so Ogrji hoteli, in nadjali se, da smo s tem našli tla, na katerih bi lahko oboji skupno živeli. Vse to se ne sklada z mojim prepričanjem, zato ne morem in ne smem več biti v klubu levega središča.“ —

Odpad tega moža od ministerske stranke je za ministerstvo tem več pomenljivosti, ker je edea najodličnejših ustavovercev in bil že večkrat imenovan med kandidati za ministerstvo.

Tako gre prijatelj za prijateljem, novih pa ni. Opozicija postaja čedalje večja. To se bo pokazalo pri obravnavi o pokritji 60 milijonov Andrassy-evih; v delegaciji so bili sicer dovoljeni mu, a državna zbornica ima privoliti še le v to, da se vzamejo na pósodo. Ker so v delegaciji tudi poslanci „državopravne stranke“ glasovali za oni kredit, se je mislilo, da bodo v zbornici vsi udje te stranke potegnili z ministerstvom. Zdaj pa se kaže, da je ta nada prazna, kajti njih načelo je in mora biti: opozicija na vsak način vsem predlogom, ki jih podá sedanje ministerstvo. To veljá posebno o dovoljenji 60 milijonov Andrassy evih, ker se še danes ne vé, čemu jih misli porabiti. Vsak dan se sliši kaj družega; zdaj pravijo, da so ti milijoni namenjeni za nepričakovane primerljeje. Ta razlog menda še ustavoverni stranki ne bo zadosten, zato se utegne primeriti, da bo tudi ta glasovala zoper ministerstvo, in tako je mogoče, da s pomočjo državopravne stranke vlada propade, ker bodo demokrati in pa „naprednjaki“ gotovo zoper predloge glasovali. Propad predloge bi bil pa ministerstvu odločna nezaupnica, po kateri bi moralo odstopiti. Samo „levo središče“, Rusini in Poljaki bi ga ne mogli vzdržati. Slišati je, da bo „državoppravna stranka“ pred glasovanjem še podala izjavo, da nje opozicija ni nezaupnica Andrassyu, ampak le ministerstvu Auersperg-Lasserjevemu; drugemu ministerstvu bi dovolili posojilo. — Koliko je resnice v vsem tem, zvedelo se bo kmalu.

Naši dopisi.

Iz Zagreba (*Poziv vrloj braći, slovenskim učiteljem!*) Centralni odbor za priredjivanje obćih hrvatskih učiteljskih skupština vpredielio je, da će se 3. obća hrvatska učiteljska skupština obdržavati u Osieku i to 4., 5. i 6. rujna (septembra); 3. rujna u večer biti će predskupština.

Slovenski učitelji pokazali su dosada, da pozorno prate naš rad, te su nas kod prijašnjih skupština u znatnom broju i posjetili. Nadamo se, da i ovaj put u Osieku ne će izostati. Naša briga biti će, da jim boravak u Osieku što više vsladimo.